

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege stabilește măsurile necesare punerii în aplicare, la nivel național, a Regulamentului (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L123 din 19 mai 2015, denumit în continuare *Regulamentul (UE) 2015/751*, în ceea ce privește desemnarea autorității competente, stabilirea sancțiunilor aplicabile pentru nerespectarea prevederilor acestui regulament, precum și stabilirea procedurilor extrajudiciare de soluționare a disputelor între beneficiarii plăților și prestatorii de servicii de plată în legătură cu încălcarea prevederilor Regulamentului (UE) 2015/751.

Art. 2. – Termenii și expresiile utilizate în prezenta lege au semnificația prevăzută în Regulamentul (UE) 2015/751.

Art. 3. – Următoarele entități intră sub incidența prezentei legi:

a) prestatorii de servicii de plată care emit și/sau acceptă plata cu cardul, prevăzuți la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

b) persoanele juridice, în calitate de beneficiari ai plăților în sensul Regulamentului (UE) 2015/751;

c) societățile care administrează schemele de plată cu cardul, atât cele cvadripartite, cât și cele tripartite care desfășoară activități pe teritoriul României;

d) entitățile de prelucrare;

e) prestatorii de servicii tehnice în legătură cu cardurile.

CAPITOLUL II

Autoritatea competentă

Art. 4. – (1) În aplicarea prevederilor art. 13 din Regulamentul (UE) 2015/751, Banca Națională a României este desemnată autoritate competentă responsabilă cu asigurarea respectării de către entitățile prevăzute la art. 3 a prevederilor Regulamentului (UE) 2015/751, cu excepția prevederilor art. 8 paragrafele (2) și (6) și art. 10 paragrafele (1), (2), (4) și (5) ale Regulamentului (UE) 2015/751, pentru care Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor este autoritate națională responsabilă cu supravegherea respectării acestora în relația dintre prestatorii de servicii de plată și consumatori, potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 677/2016 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul.

(2) În calitate de autoritate competentă, Banca Națională a României monitorizează conformitatea cu prevederile Regulamentului (UE) 2015/751, contracarează încercările prestatorilor de servicii de plată de a eluda prevederile Regulamentului (UE) 2015/751 și dispune toate măsurile necesare pentru a aloca resursele corespunzătoare pentru îndeplinirea responsabilităților care îi revin.

Art. 5. – În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, Banca Națională a României poate:

a) să solicite entităților prevăzute la art. 3 orice date, informații, contracte sau orice alte documente, inclusiv rapoarte și opinii externe, pe care le consideră necesare;

b) să efectueze investigații, inclusiv prin inspecții on-site, la sediul prestatorilor de servicii de plată, societăților care administrează schemele de plată cu cardul, prestatorilor de servicii tehnice și entităților de prelucrare;

c) să coopereze cu alte autorități naționale și autorități competente din state membre ale Uniunii Europene;

d) să prelucreze orice date și informații relevante, inclusiv date cu caracter personal, cu privire la operațiunile care fac obiectul Regulamentului (UE) 2015/751, cu respectarea reglementărilor legale privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL III

Măsuri de remediere și sancțiuni administrative

Art. 6. – (1) În calitate de autoritate competentă în sensul prevederilor art. 4 alin. (1), Banca Națională a României aplică sancțiuni administrative pentru încălcarea dispozițiilor Regulamentului (UE) 2015/751, în conformitate cu prevederile prezentei legi și poate dispune măsuri de remediere, după caz.

(2) Măsurile de remediere și sancțiunile administrative dispuse trebuie să fie eficiente, proporționale cu faptele și deficiențele constatate și de natură a avea un efect descurajant.

(3) La stabilirea măsurii de remediere și/sau sancțiunii administrative, precum și, după caz, a cuantumului sancțiunii pecuniare, Banca Națională a României are în vedere toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

- a) gravitatea și durata faptei;
- b) gradul de vinovăție a persoanei responsabile de încălcare;
- c) valoarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana responsabilă, în măsura în care acestea pot fi determinate;
- d) cooperarea persoanei responsabile cu autoritatea competentă;
- e) încălcările săvârșite anterior de persoana responsabilă;
- f) măsurile luate de către persoana responsabilă pentru a împiedica repetarea faptelor.

Art. 7. – (1) În aplicarea prevederilor art. 6 alin. (1), Banca Națională a României poate să dispună măsuri de remediere necesare în scopul înlăturării deficiențelor constatate și/sau a cauzelor acestora.

(2) În situația în care entitățile care desfășoară activități care intră sub incidența prezentei legi nu se conformează măsurilor de remediere dispuse de Banca Națională a României, aceasta poate aplica sancțiunile administrative prevăzute la art. 9.

Art. 8. – Banca Națională a României poate dispune măsurile de remediere necesare și/sau aplica sancțiunile administrative prevăzute de prezenta lege entităților prevăzute la art. 3, în cazurile în care constată că acestea se fac vinovate de săvârșirea uneia sau mai multora dintre următoarele fapte:

a) nerespectarea, de către prestatorii de servicii de plată, a prevederilor art. 3 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751 care interzic acestora să ofere și să solicite un comision interbancar per tranzacție mai mare de 0,2% din valoarea tranzacției pentru orice tranzacție cu card de debit;

b) nerespectarea, de către prestatorii de servicii de plată, a prevederilor art. 4 teza I din Regulamentul (UE) 2015/751 care interzic acestora să ofere și să solicite un comision interbancar per tranzacție mai mare de 0,3% din valoarea tranzacției pentru orice tranzacție cu card de credit;

c) nerespectarea, de către prestatorii de servicii de plată emitenți, a prevederilor art. 5 din Regulamentul (UE) 2015/751 privind includerea în comisionul interbancar, în vederea aplicării plafoanelor menționate la art. 3 și 4 din Regulamentul (UE) 2015/751, a oricărei remunerații convenite, inclusiv a compensației nete, cu un obiect sau efect echivalent al comisionului interbancar, primită de emitent de la o schemă de plată cu cardul, de la acceptant sau de la orice alt intermediar în legătură cu tranzacții de plată sau activități conexe;

d) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 6 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751 care interzic orice restricție teritorială în cadrul Uniunii Europene sau orice regulă cu efect echivalent din acordurile pentru acordarea licenței sau din regulile schemelor de plată cu cardul în scopul emiterii de carduri de plată sau al acceptării tranzacțiilor de plată cu cardul;

e) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 6 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2015/751 prin care se interzice orice cerință sau obligație de a obține o licență sau o autorizație specifică unei țări pentru a desfășura activități la nivel transfrontalier sau stabilirea oricărei reguli cu efect echivalent din acordurile pentru acordarea licenței sau din regulile schemelor de plată cu cardul în scopul emiterii de carduri de plată sau al acceptării tranzacțiilor de plată cu cardul;

f) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (UE) 2015/751 privind independența societății care administrează schema de plată cu cardul și a entității/entităților de prelucrare în ceea ce privește contabilitatea, organizarea și procesele de luare a deciziilor;

g) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) din Regulamentul (UE) 2015/751 privind interzicerea prezentării prețurilor pentru societățile care administrează schemele de plată cu cardul și activitățile de prelucrare în mod grupat și a subvenționării încrucișate a unor astfel de activități;

h) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (1) lit. c) din Regulamentul (UE) 2015/751 prin care se interzice discriminarea între filialele societăților care administrează schemele de plată cu cardul și a entităților de prelucrare sau între acționarii acestora, pe de o parte, și utilizatorii schemelor de plată cu cardul și alți parteneri contractuali, pe de altă parte, și, în special, condiționarea în vreun fel a prestării vreunui serviciu pe care îl oferă de acceptarea de către partenerul contractual a oricărui alt serviciu pe care îl oferă;

i) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 7 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2015/751 privind obligația de a furniza un raport independent care să certifice respectarea de către acestea a art. 7 alin. (1) din actul european menționat, în situația în care autoritatea competentă solicită un astfel de raport;

j) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 7 alin. (3) din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să ofere posibilitatea ca mesajele de autorizare și de compensare ale fiecăreia dintre tranzacțiile de plată cu cardul să fie separate și prelucrate de entități de prelucrare diferite;

k) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 7 alin. (4) din Regulamentul (UE) 2015/751 privind interzicerea oricărei discriminări teritoriale în regulile de prelucrare operate de aceste scheme;

l) nerespectarea, de către entitățile de prelucrare, a prevederilor art. 7 alin. (5) teza I din Regulamentul (UE) 2015/751, care impun acestora să se asigure că sistemele lor sunt interoperabile din punct de vedere tehnic cu alte sisteme ale entităților de prelucrare din Uniunea Europeană prin utilizarea de standarde elaborate de organisme de standardizare internaționale sau europene;

m) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 7 alin. (5) teza a II-a din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să nu adopte și să nu aplice reguli comerciale care să limiteze interoperabilitatea cu alte entități de prelucrare din Uniunea Europeană;

n) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 8 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751 prin care se interzice orice regulă a unei scheme de plată cu cardul și orice regulă din acordurile pentru acordarea licenței sau orice măsură cu efect echivalent care constituie un obstacol pentru un emitent sau care îl împiedică pe acesta să cupleze două sau mai multe mărci de plată sau aplicații de plată diferite pe un instrument de plată cu cardul;

o) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul/sisteme, a prevederilor art. 8 alin. (3) din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun ca orice diferență de tratament al emitenților sau al acceptanților în regulile sistemelor și în regulile din acordurile pentru

acordarea licenței în ceea ce privește coetichetarea diferitelor mărci de plată sau aplicații de plată pe un instrument de plată cu cardul să se justifice în mod obiectiv și să fie nediscriminatorie;

p) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 8 alin. (4) din Regulamentul (UE) 2015/751 care stabilesc obligația acestora de a nu impune cerințe de raportare, obligații de plată a unor comisioane sau alte obligații similare cu același obiect sau efect prestatorilor de servicii de plată emitenți și acceptanților pentru tranzacțiile efectuate cu orice dispozitiv pe care marca de plată a acestora este prezentă în ceea ce privește tranzacțiile pentru care schema lor nu este utilizată;

q) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul/entitățile de prelucrare/prestatorii de servicii de plată, a prevederilor art. 8 alin. (5) din Regulamentul (UE) 2015/751 care stabilesc că orice principiu de rutare sau orice măsură echivalentă care are drept obiectiv direcționarea tranzacțiilor printr-un anumit canal sau proces și alte standarde și cerințe tehnice și de siguranță referitoare la gestionarea a două sau mai multe mărci de plată și aplicații de plată diferite pe un instrument de plată cu cardul este nediscriminatorie și se aplică în mod nediscriminatoriu;

r) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, emitenți, acceptanți, entitățile de prelucrare și alți prestatori de servicii tehnice, a prevederilor art. 8 alin. (6) teza I din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să nu insereze mecanisme automate, software sau dispozitive în instrumentul de plată sau echipamentul instalat la punctul de vânzare care să limiteze posibilitatea de alegere a mărcii de plată sau a aplicației de plată, sau a ambelor, de către plătitor sau de către beneficiarul plății atunci când utilizează un instrument de plată coetichetat;

s) nerespectarea, de către beneficiarii plăților, a prevederilor art. 8 alin. (6) teza a II-a din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să nu împiedice plătitorii să anuleze o selectare prioritară automată făcută de beneficiarii plăților pe echipamentul lor pentru categoriile de carduri sau de instrumente de plată conexe acceptate de către beneficiarii plăților;

ș) nerespectarea, de către acceptanți, a prevederilor art. 9 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să ofere și să factureze beneficiarilor plăților comisioane de servicii percepute comercianților, specificate individual pentru diferite categorii și diferite mărci de carduri de plată cu niveluri diferite ale comisiunelor interbancare, cu excepția cazului în care beneficiarii plăților solicită în scris acceptantului să le perceapă comisioane de servicii nediferențiate;

t) nerespectarea, de către acceptanți, a prevederilor art. 9 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să includă, în acordurile lor cu beneficiarii plăților, informații care precizează în mod

individual cuantumul comisioanelor de servicii percepute comercianților, al comisioanelor interbancare și al comisioanelor de sistem aplicabile pentru fiecare categorie și marcă de carduri de plată, cu excepția cazului în care beneficiarii plăților fac ulterior o solicitare diferită în scris;

ț) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul și prestatorii de servicii de plată, a prevederilor art. 10 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751, care impun acestora să nu aplice nicio regulă care să îi oblige pe beneficiarii plății care acceptă un instrument de plată cu cardul emis de un emitent să accepte și alte instrumente de plată cu cardul emise în cadrul aceleiași scheme de plată cu cardul;

u) nerespectarea, de către emitenți, a prevederilor art. 10 alin. (5) din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să se asigure că instrumentele lor de plată sunt identificabile electronic și, în cazul instrumentelor de plată cu cardul nou-emise, că sunt, de asemenea, identificabile în mod vizibil, astfel încât beneficiarii plății și plătitorii să poată identifica în mod neechivoc ce mărci și ce categorii de carduri preplătite, carduri de debit, carduri de credit sau carduri comerciale sunt alese de către plătitor;

v) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 11 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751 care interzic orice regulă din acordurile pentru acordarea licenței și oricare dintre regulile sistemului aplicate de societățile care administrează schemele de plată cu cardul care îi împiedică pe beneficiarii plăților să îi orienteze pe consumatori către utilizarea oricărui instrument de plată pe care beneficiarii respectivi îl preferă. Această interdicție se referă, de asemenea, la orice regulă care interzice beneficiarilor plăților să privilegieze în mai mare măsură instrumentele de plată cu cardul ale unei anumite scheme de plată cu cardul, în raport cu cele ale altor scheme;

w) nerespectarea, de către acceptanți sau de către beneficiarii plăților, a prevederilor art. 11 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751, care interzic acestora să includă, în acordurile dintre ei, orice regulă care îi împiedică pe beneficiarii plăților să îi orienteze pe consumatori către utilizarea oricărui instrument de plată pe care beneficiarii respectivi îl preferă. Această interdicție se referă, de asemenea, la orice regulă care interzice beneficiarilor plăților să privilegieze în mai mare măsură instrumentele de plată cu cardul ale unei anumite scheme de plată cu cardul, în raport cu cele ale altor scheme;

x) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 11 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2015/751 prin care se interzice orice regulă din acordurile pentru acordarea licenței sau oricare dintre regulile sistemului aplicate de societățile care administrează schemele de plată cu cardul care îi împiedică pe beneficiarii

plăților să îi informeze pe plătitori cu privire la comisioanele interbancare și comisioanele de servicii percepute comercianților;

y) nerespectarea, de către acceptanți sau de către beneficiarii plăților, a prevederilor art. 11 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2015/751, care interzic acestora să stabilească, în acordurile dintre ei, orice regulă care îi împiedică pe beneficiarii plăților să îi informeze pe plătitori cu privire la comisioanele interbancare și comisioanele de servicii percepute comercianților;

z) nerespectarea, de către prestatorii de servicii de plată ai beneficiarilor plăților, a prevederilor art. 12 alin. (1) teza I din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora ca, după executarea unei tranzacții individuale de plată cu cardul, să furnizeze beneficiarilor plăților informațiile prevăzute la art. 12 alin. (1) teza I din actul european menționat;

aa) nerespectarea, de către prestatorii de servicii de plată ai beneficiarilor plăților, a prevederilor art. 12 alin. (1) teza a II-a din Regulamentul (UE) 2015/751 care interzic acestora să grupeze informațiile prevăzute la art. 12 alin. (1) teza I din actul european menționat în funcție de marcă, aplicație, categorii de instrumente de plată și rate ale comisioanelor interbancare aplicabile operațiunii cu excepția cazului în care beneficiarul plății își exprimă în prealabil acordul explicit pentru o astfel de grupare.

Art. 9. – (1) În vederea conformării cu prevederile art. 8, Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni administrative:

a) avertisment scris;

b) avertisment public prin care se indică persoana responsabilă și fapta săvârșită;

c) amendă cuprinsă între 10.000 lei și 100.000 lei, aplicabilă prestatorilor de servicii de plată, pentru faptele prevăzute la art. 8 lit. a) și b);

d) amendă cuprinsă între 200.000 lei și 1.000.000 lei, aplicabilă societăților care administrează schemele de plată cu cardul;

e) amendă până la de două ori valoarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana responsabilă, în măsura în care acestea pot fi determinate, aplicabilă prestatorilor de servicii de plată în situația în care nu au fost remediate, în termenele prevăzute în actul prin care s-a dispus respectiva sancțiune, deficiențele pentru care s-au aplicat sancțiunile administrative prevăzute la lit. c);

f) amendă cuprinsă între 1.000 lei și 50.000 lei, aplicabilă beneficiarilor plăților, entităților de prelucrare și prestatorilor de servicii tehnice în legătură cu cardurile;

g) suspendarea temporară a dreptului prestatorilor de servicii de plată de a presta servicii de plată de tipul celor care fac obiectul Regulamentului (UE) 2015/751 până la remedierea situației care a determinat suspendarea;

h) suspendarea dreptului de acces la sistemele de plăți până la remedierea situației care a determinat suspendarea.

(2) Sancțiunile administrative prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de măsuri de remediere potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) sau independent de acestea.

(3) În cazul constatării săvârșirii a două sau mai multe fapte dintre cele prevăzute la art. 8 care se sancționează potrivit prevederilor prezentei legi, se aplică sancțiunea cea mai mare, majorată cu până la 50%, după caz.

(4) Actele de aplicare a sancțiunii amenzii constituie titluri executorii. Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(5) Aplicarea sancțiunilor administrative prevăzute la alin. (1) se prescrie în termen de un an de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii acesteia.

Art. 10. – (1) Constatarea faptelor prevăzute la art. 8 se realizează de către reprezentanți ai Băncii Naționale a României împuterniciți în acest sens în cursul inspecțiilor sau investigațiilor efectuate ori pe baza datelor, informațiilor, contractelor sau oricăror altor documente transmise autorității competente, în exercitarea atribuțiilor sale.

(2) Actele prin care sunt dispuse măsuri de remediere și/sau sunt aplicate sancțiuni administrative potrivit prezentei legi se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, conform reglementărilor interne, cu excepția sancțiunilor administrative prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. g) și h), care sunt de competența Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

(3) Actele prevăzute la alin. (2) trebuie să cuprindă cel puțin elementele de identificare ale persoanei vinovate, descrierea faptei și a circumstanțelor acesteia și temeiul de drept al dispunerii măsurii sau, după caz, al aplicării sancțiunii administrative.

Art. 11. – (1) Actele adoptate de Banca Națională a României potrivit prezentei legi pot fi contestate, în termen de 15 zile de la comunicare. Competența de soluționare a contestațiilor depuse la Banca Națională a României revine Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării.

(2) Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată în termen de 15 zile de la comunicare, la Înalta Curte de Casație și Justiție. Hotărârea instanței este definitivă.

(3) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(4) În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României potrivit alin. (2), instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.

(5) Până la adoptarea unei hotărâri de către Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit alin. (1) sau până la pronunțarea unei hotărâri definitive de către instanța judecătorească, potrivit alin. (2), executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.

CAPITOLUL IV

Soluționarea extrajudiciară a diferendelor

Art. 12. – Soluționarea pe cale extrajudiciară a diferendelor intervenite între beneficiarii plăților și prestatorii de servicii de plată în legătură cu drepturile și obligațiile care decurg din Regulamentul (UE) 2015/751 se face în conformitate cu prevederile Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. – Prevederile art. 12 nu aduc atingere dreptului persoanei interesate de a iniția acțiuni în justiție în legătură cu drepturile și obligațiile care decurg din Regulamentul (UE) 2015/751 sau de a recurge la alte mecanisme de soluționare extrajudiciară a diferendelor, inclusiv cele prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL V

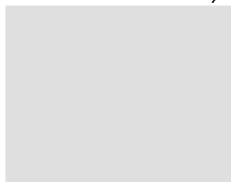
Dispoziții finale

Art. 14. – (1) În exercitarea prerogativelor care îi revin potrivit prevederilor art. 4 alin. (1), Banca Națională a României poate emite reglementări pentru a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor Regulamentului (UE) 2015/751 și a actelor delegate adoptate de Comisia Europeană în condițiile acestui regulament.

(2) Reglementările emise în aplicarea prezentei legi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU